

120624 Den Helige Johannes Döparens dag Lars B Stenström

Den helige Johannes döparens dag,
det låter något det!
Imponerande, eller hur?
Särskilt i ett land där,
och i en tid när,
helighet inte står högt i kurs.
Men - kan man kalla människor
för heliga kan man rimligen
också tro och acceptera
att det finns helgon!

Istället för att sky dem
borde vi finna stöd och tröst
genom dem och deras liv
De heliga kan inspirera oss
till att själva sträva efter
att leva helgade liv
Trosbekännelsen ger också oss
en plats i de heligas gemenskap
Vilken modig förebild vi har fått
genom Johannes döparen
han som var en Guds vilde
klädd i skinn och som levde
i obygd - vi skulle nog
ha behövt näsklämmor
för att komma honom nära

Han är kallad och utvald
Hans födelse utlovas av en ängel
i dagens evangelium.
Där vår text är avklippt och slutar
finns det en fortsättning, berättelsen
går vidare med att Herrens ängel Gabriel
belägger Sakarias med en
speciell sorts tystnadsplikt –
bara för att den blivande
pappan inte tror på ängeln
får han höra: du skall bli stum
och inte kunna tala förrän
den dag då detta sker...

Idag när vi läser eller hör berättelsen
om Johannes döparen undrar vi
vad som egentligen hände
vi är ju inte längre så vana vid
att se världen och historien
som den plats där Gud agerar
och griper in

Några av oss tror ännu att
Gud sänder änglar,
kallar och förvandlar folk,
skickar dem på uppdrag,
får dem att tala och vittna
eller gör dem stumma.

Här finns det lärdomar att få,
erfarenheter att lyssna till.
Låt oss använda den text vi har
fått som vår just denna dag –
och borra tre titthål i den.
Men vi hoppar över det som gäller
bönesvar och det som handlar om utvaldhet

Genom våra titthål ska vi se in
i vår egen tid, in i våra liv
för att kunna upptäcka
att Gud fortfarande kan agera och gripa in
i våra liv här i norra hörnet
Olaus Petri församlings del av Örebro!

Titthål ett: Elisabet och Sakarias var båda
rättfärdiga inför Gud och levde oförvitligt
efter alla Herrens bud och föreskrifter...
Ibland sägs det att vi inte behöver leva
på något särskilt sätt för att vi är kristna
för att vi är människor som tror på Gud.
Jag tror att man misstar sig
särskilt om man vill
avskaffa Guds förväntan på oss
En viktig poäng har de naturligtvis
såtillvida att ingen av oss är
eller kan bli förmer än någon annan
det är inte präktighet och godhet
som för oss nära Gud
Vi lever alla med synd, brist
ingen av oss är helt fri

Nej - det som för oss nära Gud
är tro, uppriktighet och längtan
och viktigast av allt Gud själv...

Genom detta titthål kan vi se
hur vi utmanas att leva efter
de bud som Kristus gett oss
att älska Gud med allt det vi är
med förstånd, kraft och vilja
vi som tillåter så mycket ovidkommande
att ta Guds plats i våra liv
njutning, karriär, olika beroenden
och uppgiften att älska vår nästa
lika mycket som vi älskar oss själva
hur svårt är inte det?

Men - vi kan faktiskt fortfarande se
människor som inspirerar oss,
sådana som vi med rätta beundrar
dessa som inget högre vill än att leva
rättfärdiga och oförvitliga
inför Gud! Fortfarande finns
det sådana människor...

Andra titthålet: Det vara Sakarias tur
att gå in i templet för att tända rökelseoffer
röken var och är symbol
för församlingens böner
som stiger upp till Gud -
vilken fin uppgift att få bära fram
församlingens bön inför Gud!
Där och då förnimmer han
Guds närvaro genom en ängel!
Inte vet jag hur många av Er
som här framme i koret har sett en ängel
men det finns änglar uthuggna i
pelarnas kapital (huvuden) på bägge
sidor av altaret

Men även om man inte sett eller hört
personliga änglabudskap
är detta en plats där Gud uppenbarar sig
här kommer Kristus till oss
tar sin boning i oss
omsluter oss, utrustar oss
med kraft och mod

kommer med kallelser
ger oss sin förlåtelse
och befrielse -
här förvandlas liv!

Det har skett förut
och det kommer att ske igen!
Den som lyssnar och väntar
får förnimma, se och höra!

Titthåll tre: Ängeln Gabriel
talar om att Johannes skall få många
att vända tillbaka till Herren, deras Gud.
Och han skall gå före honom
med Elias ande och kraft,
för att vända fädernas hjärtan till deras barn
och ge de ohörsamma ett rättfärdigt sinne,
så att Herren får ett folk som är berett.

Det skulle kunna vara hämtat ur Olaus Petris
församlingsinstruktion. Detta är vad vår
församling brottats med och längtar efter
Hur kan människor vända tillbaka till Gud?
Hur får Herren ett folk som är berett?
Uppgiften som Johannes fick -
vem eller vilka har tagit över den?

Den utmaningen borde få den kristna kyrkan
i det avkristnade Norden
att fasta, be och be igen...
Finns det något viktigare uppdrag
för alla våra förtroendevalda, anställda och frivilliga,
för alla medlemmar och gudstjänstfirare?

Hur sammanfatta de tre titthålen? Möjligen så här:

1. Livet som finner en väg – hur fann du din väg?
2. Gudsmötet – vad betydde det för dig?
3. Tron som väcks – när ser jag det, hur går det till?

Vid nattvardsbordet öppnar sig perspektivet –
din väg kan bli synlig,
du erbjuds att möta Kristus
och din tro blir väckt på nytt...